

Autor č. 3

(1. stupeň)

- Hledaný český autor žil v letech 1907 – 1987.
- Zabýval se literaturou pro děti a mládež.
- Mohl se pyšnit Řádem republiky a Cenou Hanse Christiana Andersena.
- Pracoval i na několika publikacích určených pro výuku (čítanky, učebnice pro ZŠ, encyklopedie,...).
- Za trilogii o vládě Jiřího z Poděbrad získal cenu Klementa Gottwalda.

- **Pátrací hra:** Najdi tuto knihu:

Dílo vypráví o cestě předškoláka Honzíka (Jan Tichý) do vesnice Koníkovice k prarodičům, rodičům jeho maminky. Poprvé cestuje sám vlakem, pouští draka, dostává se na jeden den do první třídy školy, ztratí se v lese a seznamuje se se životem na vesnici. Získává nové kamarády, Terezku, Viktora a Ferdu.

- **Uzávěrka:** 30. dubna 2025

Autor č. 3

(1. stupeň)

Ukázka z jeho tvorby:

19 Puntovi se nelíbilo, že Honzík hladí kocoura. Neměl to černé zvíře rád. Rozzlobil se, až mu vstaly chlupy na hřbetě, a na kocoura vybafl: „Haf! Haf!“

Kocour se lekl, zasyčel zlostí a jen se mihl po dvorku. Puntá se hnál za ním, ale kdepak kocour! Vyběhl prudce na hromadu dříví a na jejím vršku se usadil. Puntá jenom dole poblafával. Mrzelo ho, že nemůže za kocourem.

„Puntó, nech kocoura! Pojď sem!“ volal Honzík na psa. Puntá přestal štěkat, zamával ohonem a hrnul se k Honzíkovi. Vběhl prudce mezi chlapce a babičku, div je oba neporazil.

BABIČKA DOSTÁVÁ KULIČKU

Autor č. 3

(2. stupeň)

- Hledaný autor je matematik, programátor a spisovatel. Žije v Praze.
- Vyvíjí software pro mobilní telefony.
- Proslavil se hlavně dětskou románovou trilogií, která získala Cenu učitelů a Cenu nočních spáčů Noci s Andersenem.
- Jeho knihy najdete i v naší knihovně.
- Ve svých dílech se nechal inspirovat skauty a J. Foglarem.
- Na jeho literární dílo se můžeš jít nyní podívat i do Klicperova divadla.
- **Pátrací hra:** Najdi knihu a její hlavní postavy.
- **Uzávěrka:** 30. dubna 2025

Autor č. 3

(2. stupeň)

Ukázka z jeho tvorby:

Jirka si dodal odvahy, vypnul mobil a vydal se ulicí vzhůru, těžkou tašku plnou sklenic a lahví raději uchopil oběma rukama. Asphalt vystřídaly kočičí hlavy, budovy kolem zešedly a zčernaly, z ulic se vytratila auta, hluk se vzdálil za hradbu domů. Nejpozději za hodinu bude zpátky. Nebude se s nikým bavit, nikde se nezastaví, prostě dojde k dědovi, pozdraví ho, položí tašku na stůl a půjde zpátky. Děda nejspíš neví, že ho někdo přijde navštívit. Ale doma určitě bude, už dávno nikam nechodí, vždyť se o berlích sotva dostane z jednoho pokoje do druhého. Jirkovi rodiče mu nahoru na Prašinu čas od času nosí jídlo a další věci, které potřebuje. Než odletěli do Říma, musel jim Jirka slíbit, že za dědou ve čtvrtek odpoledne zajde a zjistí, jestli mu něco neschází.

Barvířskou ulici našel překvapivě snadno a během cesty nepotkal živou duši.

Děda bydlel v bytě v přízemí vysokého, pětipatrového domu. Muselo se projít průjezdem a potom přes zanedbaný dvůr s rezavou pumpou až k domovním dveřím. Nikdy se nezamykaly, v celém domě prý kromě dědy bydlel jen jediný další člověk a na schodišti nebylo co ukrást. Jirka se prosmýkl dovnitř do tmavé chodby, minul otlučené dopisní schránky a zabušil na dveře dědova bytu.

Zaslechl blížící se kroky a znenadání ho přepadl nepříjemný pocit. Něco není v pořádku. Vzápětí pochopil: neslyší klapání berlí. V bytě je někdo cizí. Honem pryč. Nestihl však udělat ani krok. Dveře se rozletěly, silná ruka popadla Jirku za rameno a vtáhla ho dovnitř. Jirka v úleku upustil tašku a ta se řinčením dopadla na dlažbu.

„Co tady chceš?“ zavrčel ten chlap. Vysoký, s protáhlým, hubeným obličejem, věk něco přes třicet, na bradě strniště, přes ramena červenočerná flanelová košile, na nohách

